

Een voetbalveld vol bridgers

Remu-directeur Piet de Visser eindigde met topspeler Berry Westra op een 849e plaats. Dat was een positie in het midden van het deelnemersveld want het REMU Bridge Record brak alle records met een bridgedrive van 1.543 paren.

Sinds 21 mei 2000 kan er een nieuw begrip worden toegevoegd aan de Bridge Encyclopedie: *Crowd Control*. Volgens hoofd wedstrijdleiding Hans van Staveren was dit zijn grootste zorg bij de organisatie van de recordpoging 'grootste bridgewedstrijd op één locatie: Hoe zorg ik ervoor dat minimaal 3.000 bridgers op het juiste moment op de juiste plaats zijn zonder filevorming of ander oponthoud?'

Iedereen die aanwezig was bij de recordpoging in de ArenA zal het erover eens zijn dat de wedstrijdleiding deze taak voortreffelijk vervuld heeft: aanvangstijd, eindtijd, prijsuitreiking, alles klopte tot op de minuut met het van tevoren aangekondigde tijdschema.

Wat gebeurde er zoal op die gedenkwaardige 21e mei die het Guinness Book of Records in zal gaan als grootste bridgewedstrijd op één locatie? Vanaf 11.00 uur kwamen gestaag de eerste deelnemers binnendruppelen en het werd al gauw een drukte van belang.

Op de eerste overdekte ring van het stadion, 'De Omloop', was een informatiemarkt georganiseerd. Natuurlijk was de REMU zelf (hoofdsponsor van dit evenement) aanwezig met verwarmingsketels en zonnepanelen. Maar ook de ANBO (bond voor ouderen), Alpha Bridge, Scanzo (ponskaarten), reisbureau Teletours, denksportwinkel Het Paard, Jolie bridge- en kaartwereld en natuurlijk de Bridge- en Boekenshop en een NBB-stand over de Olympiade trokken vele belangstellenden. Het speelveld was nog leeg, maar één van de deelnemers was al aanwezig en probeerde met een nagelschaartje een stukje van het beroemde gras af te knippen. 'Voor mijn zoon, heb ik hem beloofd'. Omdat het kunstgras was, viel dit niet mee, maar een te hulp geschoten wedstrijdleader zorgde ervoor dat ze toch een paar heilige grassprietten mee naar huis kon nemen.....

Filevorming

Om kwart over twaalf ontstond enige filevorming op de loopbrug naar het veld. Nu moesten de 3.000 bridgers vanaf de tribune het speelveld op en daarvoor waren slechts twee bruggen aanwezig. Op het speelveld heerste echter een serene rust.

Ook bij de wedstrijdleiding was niets te merken van de spanning die het organiseren van zo'n groot evenement met zich meebrengt. Externe problemen konden de zaak evenmin verpesten: zo lag het treinverkeer Den Haag – Utrecht v.v. die ochtend plat en moest men vanaf Gouda met de bus. Slechts enkele jeugdspelers (die een viertallenwedstrijd tegen het vrouwen EK-team speelden) waren hierdoor te laat, maar de wedstrijd kon gewoon gespeeld worden.

Dan was er nog een mevrouw die zich bij de wedstrijdleiding meldde met de mededeling dat ze niet wist in welke lijn ze speelde en geen idee had waar haar partner was..... Zoek dat maar eens uit op zo'n voetbalveld vol mensen. Groot was dan ook de vreugde toen ze om tien voor één haar zuster in de armen kon sluiten en toch mee kon doen.

Ook was er nog het drama van de mevrouw die in het toilet ongelukkig ten val kwam en haar pols brak. Voor haar was het toernooi helaas vroegtijdig afgelopen, maar haar partner werd meteen van een nieuwe maat voorzien: een met een *table-officer* meegereisde echtgenote was direct bereid in te vallen.

Recorddrukke

Om 12.40 uur opende Laurens Hoedemaker het toernooi en na een korte speech van de voorzitter van de directie van REMU, de heer Piet de Visser, kon de openingsact beginnen. Tijdens de muziek- en dansshow door de groep Zenga was het topdrukke voor de wedstrijdleiding, maar toen de laatste noten uitstierven, gaf Hans van Staveren het signaal aan *speaker* Aad de Moree dat de wedstrijd kon beginnen! Zelfs vijf minuten eerder dan volgens het schema gepland!

Het hoofdtoernooi bestond uit veertien groepen van 104 paren en een groep van 70 paren. Per groep speelde men een topintegraal-toernooi waarvan de uitslag aan het eind werd samengevoegd tot één totaal-uitslag. Aan het hoofdtoernooi deden ook prominenten mee die over de verschillende lijnen waren gezaaid. Het ministerspaar De Grave-Korthals eindigde op de 994e plaats, niet veel slechter dan oud-wereldkampioen Berry Westra die met REMU-directeur Piet de Visser op de 849e plaats eindigde.

Naast het hoofdtoernooi was er een aparte lijn voor visueel gehandicapten en een lijn voor minibridgers. Men speelde wel dezelfde spellen maar wat minder dan in het hoofdtoernooi. Sommige visueel gehandicapten vonden het jammer dat het niet mogelijk was om aan het hoofdtoernooi mee te doen. De ervaren spelers hebben geen enkele moeite met het normale speeltempo van vier spellen per half uur, dus in principe zou dit geen probleem moeten zijn.

Er is echter een ander probleem: de speciale speelkaarten met brailletekens. Voor niet-visueel gehandicapten zijn deze kaarten niet prettig om mee te spelen. Of is het mogelijk een kaartspel te ontwikkelen dat voor beide doelgroepen geschikt is? Een lastig probleem, maar de moeite waard om (weer) eens over na te denken.....

Minibridgers

Het grootste verschil tussen minibridge en 'gewoon' bridge is dat er bij minibridge niet geboden wordt. Eerst vertellen alle spelers hoeveel punten ze in handen hebben. Dan volgt de controle of er totaal veertig punten aanwezig zijn. Vervolgens wordt degene met de meeste punten (van het paar met de meeste punten) automatisch leider. Vervolgens komt de dummy op tafel en bepaalt de leider het eindcontract. Daarna pas wordt er uitgekomen. Dat leek op het volgende spel buitengewoon prettig:

	V B 7 2	
	5 2	
	B 10 6	
	A V 9 8	
4		H 10 8 6
A V 10 9 8 7 3		B 6 4
9 3		V 8 7 2
B 7 3		H 2
	A 9 5 3	
	H	
	A H 5 4	
	10 6 5 4	

Zuid heeft de meeste punten en wordt leider. Nadat noord haar kaarten heeft neergelegd, denkt zuid lang na en zegt uiteindelijk: 'Schoppen troef en ik speel de manche!'

Heel moedig, vond ik en toen west besloot met harten 3 (!) te starten, leek het er even op dat zuid dit torenhoge contract ging maken. Maar ja, minibridgers hebben nog niet veel ervaring met uitspelen en toen zuid achtereenvolgens schoppen Aas, Ruiten Heer en Ruiten Aas speelde, was duidelijk dat het contract niet gehaald ging worden. Het trieste eindresultaat was drie down....

Busladingen

Inmiddels was het reuze gezellig geworden in de ArenA. De BC Roelofarendsveen bleek maar liefst drie bussen vol bridgers afgevaardigd te hebben en de stemming was opperbest. Ook de dames van de BC Breukelen vermaakten zich uitstekend en vielen met hun knaloranje hoedjes bijzonder op. Een heel slim idee, zo vind je elkaar gemakkelijk terug tussen al die bridgers!

Het enige minpuntje was de temperatuur in de ArenA: het was behoorlijk fris en de meeste mensen hielden hun jas aan omdat het anders te koud is als je 3,5 uur zit. Een goede manier om weer op temperatuur te komen was naar de wc gaan: op het speelveld bevonden zich uiteraard geen toiletten dus als je hoge nood had, moest je via de loopbrug, over de tribune, naar de binnenste ring. Dat was een heel eind lopen en heel veel traptreden en het was komisch om een paar minuten voor het wisselsignaal hijgende en hoestende bridgers de trappen op te zien rennen. En soms kreeg je het ook warm van een wild spel:

```

                H 10 9 8 7
                --
                3 2
                A H B 10 9 2

4 2
V B 5 4 3 2
V 6
8 5 4

                A 5
                A H 9 8
                A H B 10 4
                7 3

                V B 6 3
                10 7 6
                9 8 7 5
                V 6
```

Het Apeldoornse paar Van Kampen-Mevius hoorde het volgende merkwaardige biedverloop:

West	noord	oost	zuid
			pas
2 ruiten	3 klaveren	4 schoppen	pas
pas	pas		

West opende met een Multi 2 ruiten en oost dacht dat gezien zijn eigen hartenbezit zijn partner een zeskaart schoppen zou hebben..... Noord en zuid pasten tevreden en speelden dit contract zeven down!

Ook de uiteindelijke toernooiwinnaars, Hans Daalmeijer en Berry Krijnen van de BC Maas & Waal uit Druten, hadden goede herinneringen aan dit spel waarop zij NZ zaten:

West	noord	oost	zuid
			pas
pas	1 schoppen	doublet	pas
4 harten	5 klaveren	5 harten	5 schoppen
6 harten	6 schoppen	7 harten	pas
pas	doublet	pas	pas
pas			

Vijf schoppen was nog een uitstekende uitnemer, daarna leek iedereen het spoor een beetje bijster te raken. Het eindresultaat was voor NZ natuurlijk prima.

Wereldkampioenen

Ook bij de al wat oudere jongeren, de nationale jeugdselectie, gaat nog wel eens was mis. Vier spelers van de nationale jeugdselectie (Brink-Drijver en Brink-Groosman) waren in de Arena aanwezig om tegen de vrouwen wereldkampioenen Van der Pas – Vriend en Pasman – Simons een oefenpartij te spelen.

	7 4 3 2		
	9 8 2		
	H 7 3		
	V 9 6		
9 8			H 5
B 10 7 3			A H 5 4
6 4 2			A V B 9 5
H 10 7 3			6 4
	A V B 10 6		
	V 6		
	10 8		
	A B 8 2		

West	noord	oost	zuid
pas	pas	1 ruiten	1 schoppen
pas	2 schoppen	doublet	redoublet
pas	pas	pas	

Anneke Simons haalde soepel kwetsbaar twee schoppen geredoubleerd terwijl er voor de jongens drie ruiten of drie harten in zat. En dat is een dure grap in een viertallenwedstrijd. Wie de schuldige aan dit drama was, mag u zelf uitmaken.

Ondanks deze grote 'swing' eindigde deze partij in 58-57, slechts één IMPje voorsprong voor de vrouwen die er zo langzamerhand een gewoonte van lijken te maken met het kleinst mogelijke verschil te winnen!

Topscore

Op dit spel waren de uiteindelijke winnaars Daalmeijer – Krijnen (NZ) goed op dreef:

	6 4		
	A B 10 9 5 2		
	A 10 4 2		
	4		
7			B 10 9 8 3
7 6 4			8
H V 7 6			9 8
H V B 8 7			10 9 6 5 3
	A H V 5 2		
	H V 3		
	B 5 3		
	A 2		

West	noord	oost	zuid
		Pas	1 schoppen
2 klaveren	2 harten	3 klaveren	4 klaveren
5 klaveren	5 ruiten	6 klaveren	6 harten
pas	pas	7 klaveren	doublet
pas	pas	pas	

Zes harten was een uitstekend contract voor NZ, maar bleek met het beroerde schoppenzitsel nog lang niet gemaakt. Dat oost met 7 klaveren uitnam, kan ik me voorstellen, maar de score van - 1.100 zal OW niet veel opgeleverd hebben. Voor NZ was dit een nuttige bijdrage aan de 70,5% waarmee zij de eerste prijs wonnen: een volledig verzorgd weekend naar de Olympiade in Maastricht of een REMU zonnepaneel.

3.086 winnaars

Maar eigenlijk was iedereen die dag winnaar want het ging tenslotte om de recordpoging. Na optredens van de zangkoren Passion en Broadway met solisten Joke de Kruijff en Nienke kon minister Korthals om exact 17.30 uur bekend maken dat de recordpoging geslaagd was: waren het in 1990 nog 2.012 bridgers in de Rotterdamse Energiehal, nu in de Amsterdam ArenA bleken er 3.086 bridgers te hebben deelgenomen!

Vervolgens kwamen er vele honderden rode en zwarte ballonnen naar beneden, waarmee het 'knalfeest' voor de minibridgers kon beginnen.... Voor alle deelnemers was er een mooie herinnering in de vorm van een spel kaarten en een boekje met de spelverdelingen, voorzien van leerzaam commentaar van Bep Vriend en Anton Maas.

Bij het verlaten van de ArenA hoorde ik iemand zeggen: 'wist je dat er maar vier Rotterdamse paren waren?....' Wellicht dat De Kuip in 2010 de volgende recordpoging voor zijn rekening kan nemen!

Uitslag

	%
1 Daalmeijer – Krijnen	70,31
2 Van den Brom – Van Moorst	69,26
3 Schopman – Brandsma	69,03
4 De Nijs – Van Lierop	68,86
5 Berkhout – De Jong	68,44
6 Valk – Kokkes	67,81
7 Geurts – Adams	67,55
8 Jansma – Beijdorff	67,35
9 Roos – Wolswijk	67,19
10 Blom – Wentholt	66,85